

прѣдпазваніе, щото никого да не закачямы и съ нищо да не раздражнямы.

П. Кои трѣбва да бѣдѣтъ особны-шы дѣйствія на Христіанскѣ-шѣ крошосѣ?

О. Да ся не срьдимъ не само на Бога, нѣ и на чловѣцы-ты, кога-то нѣщо ни иде противно на желанія-та, да ся не прѣдавамы на гнѣвъ и да ся не прѣвъзнасимъ.

П. Що обѣщава Господь на крошки-шы?

О. Това, че тѣи »наслѣдѣтъ зѣмлю.«

П. Какъ ся разумѣва шова обѣщаніе?

О. Въ отношеніе камъ Христовы-ты послѣдователи вѣобще то е прѣдсказаніе, кое-то ся е точно испълнило: защо-то постоянно кроткы-ти Христіане, вмѣсто да бѣдѣтъ истребени отъ ярость-тѣ на язычници-ты, тѣи сѣ наслѣдили вселеннѣ-тѣ, коѣ-то на прѣдъ язычници-ти сѣ владали.

По-друго-то значеніе на това обѣщаніе въ отношеніе камъ Христіаны-ты вѣобще и камъ всякого особно е това, какво, тѣи щѣтъ получятъ наслѣдіе, спорядъ казваніе-то на Псалмопѣвца, »на зѣмлі живыѣхъ,« тамъ, гдѣ-то щѣтъ живѣѣтъ и нѣма да умирають, т. е. щѣтъ получятъ вѣчно блаженство. Гл. Псал. 26. 13.

ЗА ЧЕТВРЪТѢ-ТѢ ЗАПОВѢДЬ НА БЛАЖЕНСТВО-ТО.

П. Коя е четвърша-ша заповѣдь Божія за Блаженство?

О. Кои-то желаятъ Блаженство, трѣбва да бѣдѣтъ »ѣлчүщи ѣ жѣждүщи правды.«

П. Що трѣбва да разумѣвамы шукъ подъ имя »правда?«

О. Ако и да може да ся разумѣе подъ това имя всяка добродѣтель, коя-то трѣбва да бѣде мила на